

שיחות על פרשיות השבוע מספר **אמונה בחרתי** ח"ב שי"ל בשנת תשע"ט
שנאמרו ונשמעו מפי מורנו הגה"צ רבי אהרן קאהן זצוק"ל אב"ד דברי אמונה
להערות: ab2372941@gmail.com

פתיחת הזמן (קייז)

מגיד מראשית אחרית

(ישעיה מו י')

יעורר לשמור את ההתעוררות הגדולה שבראשית שלא תפוג ותשאר גם לאחר
מכן

בראשו, לשמור את ההתעוררות של
הראשית גם לאח"כ, שלא יפוג קספ.

וידועים עד"ז דברי בעל מאור ושמש
(יתר, ד"ה עור הא') לגבי תחילת
הכניסה לעול תורה ומצות, בהיות האדם
בן י"ג שנה, שאזי נותנים לו הארה
והתעוררות גדולה מן שמיא, ואם היה
שומר התעוררות זו היה מאז ואילך
עולה ומתעלה, רק כיון שאין שומרים
על הארה זו צריך אח"כ לעמול בעבודה

עומדים אנו כעת בתחילת זמן הקייץ
הבעל"ט, ויש לנו כלל -
"אין חוזק מן החסידות בתחילתו"
(הקדמת הרוקח), היינו שבתחילה יש תמיד
התעוררות מרובה, וידועים כזה דברי
הרה"ק בעל ישמח משה זי"ע (פתיחה ב
ב) שהתעוררות ההתחלה הוא תמיד מתת
האלקים, הקב"ה בגודל רחמיו וחסדיו
הטביע בנפש האדם, כי בתחילת איזה
דבר יש 'חסידות', חסידות בתחילתו,
ישנו התעוררות, אבל החכם עיניו

♦ ♦ ♦ אמונים אשר נאספו ♦ ♦ ♦
קספ. וז"ל: "רק והחכם עיניו בראשו, כי ההתחלה מתת אלקים אשא ושלחובא דלעילא שלהבת יה,
רק מי שהוא חכם עיניו תמיד על ההתחלה לבל ימוט נצח, ומקיים אחזתיו ולא ארפנו (שיר השירים
ג ד), והבן. ועי"ש מה שכתב עוד, "ונ"ל כונת המדרש כי באמת אין לך אדם בישראל שאין לו
שעה שחושק לעשות רצון קונו ונותן לב לשוב, והנה אין חסידות כחסידות בתחילתו, רק אחר
עבור שעה נתקרב וחזר לקדמותו. אבל הבני עליה כל שעה ושעה כשעה הראשונה, שבכל עת
נדמה לו שעתה מתחיל לעבוד להשי"ת ואין אצלו אמצע וסוף רק תמיד התחלה, ובכל פעם מתחיל
לעבוד במדריגה יותר גבוה". ועי' עוד בפתיחה שם (ד"ה א"י ביאור הפליאה).

אמונה פתיחת הזמן (קיץ) בחרתי

תמידית קסט. וכן הוא בכל התחלה חדשה במשך חיי האדם, חתן ביום חופתו, וכדו', וה"נ בעת התחלת הזמן, שהקב"ה נותן התעוררות מדיליה על זמן ההתחלה, ומכאן ואילך מוטל על האדם לשמור התעוררות זו למען לא יפסידנו.

וידוע מצדיקים זי"ע (י"ב זב, לך ד"ה אל מקום ועוד) לפרש דרשת רז"ל (ספרי ט) עה"פ (במדבר ח ג) ויעש כן אהרן, "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה", וביארו, שלא שינה אהרן כהנא קדישא מן התעוררות שבתחילת קיימו את המצוה, והיה מקיימה בכל יום ויום באותה התחדשות והתעוררות שהיה לו בתחילה.

ה"ה לדידן, כאשר אנו מתחילים זמן חדש, ויש לכל אחד התעוררות והרהורי תשובה, חושבים להתחיל מחדש, 'תתחדש כנשר נעורכי' (תהלים קג ה), וכמו שכתוב בפרשתן (ויקרא יח ה) וחי בהם, 'מיט א פרישקייט' קע, אכן בתוך רוממות ההתעוררות צריכים לזכור כי יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום (קידושין ל:), וברש"י (ד"ה כל היום): "קרא יתירא הוא ללמדנו שכל שעות היום רעתו מתחדשת היצר הרע מתחדש

מחדש מידי רגע ברגע ומידי יום ביומו". וממילא צריך להתגבר ביתר עוז אל מול הנסיונות והקשיים הצפויים לבא בהמשך הזמן, וזאת ע"י שישמרו את ההתחדשות האמיתי מסטרא דקדושה, ההתחדשות הרוחני, עם ההתעוררות הקדושה, און מען זאל זיך נישט דערשרעקן פון ירידות ונפילות, ושברון לב. רק ילכו אחר ההרהור תשובה הראשונה.

י"ש להמליץ בזה עפ"י אימרא יאה ששמעתי פעם, כי בעת השבעת ימי המשתה אומרים עוד ישמע בערי יהודה וכו', ובמשך כל השבע ברכות חוזרים ע"ז, ויש להבין ענינו המיוחד שיש בברכה זה יותר מהשאר.

ג על נוסח הברכה אחריתא משבע ברכות, שאומרים בו "מהרה ה' אלקינו ישמע בערי יהודה כו' קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", דתינח קול ששון וקול שמחה, אבל מהו קול חתן וקול כלה, דהאם ישנו איזה קול מיוחד לחתן ולכלה בעת שמחתם.

ומבארים, שהכוונה לסיג ושיח בין החתן והכלה במשך ימי

קסט. וז"ל: "והנה בתחלה כשמגיע בן אדם ל"ג שנה ומתחיל להניח תפילין אז נותנים לו מן השמים השגה וקדושה גדולה ואם הוא משגיח עליו והיה נשאר בקדושה הלז היה יכול להלוך מדי יום ויום יותר ויותר, רק שאח"כ נופל מהקדושה ומהמתנה שנותנים לו וצריך לעבודה ויגיעה רבה תמיד עד שמגיע לידי השגה קצת". וראה עוד שם ד"ה ויספר. קע. נתבאר באורך בשיחה לפסח שני (מאמר עבדו את ה' בשמחה).

אמונה פתיחת הזמן (קיץ) בחרתי

גורם להתקרבות - 'היימישקייט' - שאזי פחות נזירים בפרטי ההנהגה האחד עם השני.

זהו 'קול חתן וקול כלה', אכן, קול מסוג אחר נשמע בין איש לאשתו בעת היותם שרויים בשמחתם, הוא החתן והיא הכלה, קול של אהבה אחוה ורעות, ושל הבלגה והעברת פשע, משא"כ כאשר הם כבר אינם על כסא ממלכתם ונתונים בתוך חיי המעשה והשגרה. ועל זה מבקשים, עוד ישמע קול זה, קול החתן והכלה, וימשך לעולם בביתם אף כאשר לא יהיו כבר חתן וכלה, מ"מ ימשיכו לדבר אחד עם רעהו באותה שפת אהבה ואחוה.

והוא הדין לדידן, כאשר עומדים אנו בתחילת הזמן, וכל אחד מדבר בקול ושפה אחרת, קול התעוררות והתחדשות וקבלה על העתיד להתחזק בכל הענינים, מבקשים אנו, עוד ישמע קול זה בבית מדרשינו, אף כאשר תעבור 'החסידות בתחילתה' עדיין ימשך אותו התעוררות והתחדשות תמיד נצח סלה, אמן.

השמחה וסמוך לו, ולדוגמא, כאשר בא האברך לביתו בשובו מעמל תורתו או עמל הפרנסה, ואירע שאיחר לשוב, והוא מתנצל על איחורו, והיא אומרת שאין בכך כלום כיון שממילא עדיין הארוחה אינה מוכנת, והאברך יושב ומצפה בשלוחה, וכאשר הארוחה מוכנה והם יושבים ואוכלים, והיא שואלת אותו אם נהנה מן הארוחה, והוא בטוב לבב עונה, בוודאי, ועוד יותר מאשר רגילותי בבית אמי... כל זה כאשר הדבר קורה בסמיכות לימי המשתה. אולם כעבור זמן מה, וקורה שוב כחזיון הזה, שהוא מאחר לשוב הבית, והוא כבר אינו מתנצל, והיא מתרעמת, מה זה שאתה מאחר כל יום, והוא עונה, למה אקדים שובי כאשר הארוחות אינם מוכנות בבואי, וכשאוכלים הוא אינו מראה הנאתו מן האוכל במקרה הטוב, ובמקרה פחות טוב הוא אף מעיר על טיב האוכל, וההמשך אח"כ ידוע לכל... והדבר קורה מפני ב' סיבות, האחד, מפני 'החסידות בתחילתו' שיש בהתחלת חיי הנישואין כאשר יש את התלהבות והשמחה כ"א מן השני, ובהמשך הזמן הדבר נחלש, והסיבה השנית, כי אדרבה משך הזמן

